

fely eller hos mine Venner eller i vor hele Stilling sølte Kræft til at støde denne Reglering fra Røret eller at sætte nogen anden isted der, som stred for vore Hensigter i en saa vigtig Sag. Ved alle den Art Sager, der ved de Svar, vi have modtaget, og de Forhandlinger, der have fundet Sted derom, staae saaledes, at det maa brikte eller bære, har den Mand, som bringer et Forslag om en saadan Sag frem, et personligt Ansvar, og vi vilde dele dette Ansvar med ham, om vi lode det nyde Fremme. Vi maae vide med os selv, at vi derved vilde give ham og den hele Stilling en Betydning, som tiltintetgjør eller idetmindste kan komme til at tiltintetgjøre alle vore Bestræbelser. Det er for at undgaae denne Nødsigelse til mit Ja iforgaars, mit Ja i Fredags, mit Ja længere tilbage og mit Ja idag, at jeg af yderste Gyne gjør mig Umage for at standse dette Forslag paa dets nuværende Standpunkt, indtil det, saaledes som jeg sagde første Gang, jeg mødte det her i Salen, bliver bragt frem af en Mand, som samtidig dermed er i Stand til at udvikle et heelt nyt Regleringsystem, til hvilket han kan paapege Midler, og for hvilket han kan paapege Betsmelighed. Først da kan man vente, at jeg for mit Part, og jeg vil haabe Mange med mig, vil give min Billigelse til at fremme et Forslag af denne Art. Jeg troer, at vi ikke noksom fæste vor Opmarksomhed paa, at hver Gang vi bringe Forslag frem, der indeholde en heel Systemforandring — og det vide vi og det ærede Medlem godt, at det foreliggende Forslag gjør — da skulle vi være belavede paa at kunne føre det igjennem og paa at turde stille os selv i Bredben i det Næblik, da vi blive kaldede til at føre det igjennem, da skulle vi have den Overbevisning om os selv og Nogle af vore Nærmeste, at de kunne og ville dette; men jeg gjentager det: med al den fulde Anerkjendelse, jeg har af hvad det ærede Medlem vil, saa har jeg ikke Anerkjendelse nok af det, han kan, til saaledes at slutte mig til ham.

Krigsministeren: Det forekom mig, at den næstsidste ærede Taler og, som det synes mig, ogsaa nogle andre foregaaende Talere lægge mere Bægt paa den nuværende Krigs-

ministers Mening og Anskuelse om det foreliggende Spørgsmaal, end den samtlige en enkelt Ministers Mening og Anskuelse. For det Første skal jeg tillade mig at bemærke, at det Spørgsmaal, hvorom Striden dreier sig, jo aldeles ikke foreligger, da endnu aldrig efterat det nyeste Forbund har bestaaet i 33 Aar, en eneste dansk Soldat har overstredet Rigets Grænser i det nyeste Forbunds Tjeneste. Naar der bliver Tale om at stille et Contingent til det nyeste Forbund, kan det først maaskee være af Interesse at kende Krigsministerens Anskuelse; men selv da er denne ikke noget afgjørende Moment. En Sag af denne Vigtighed vil nemlig ikke kunne afgjøres af en enkelt Minister. I en saadan Sag er det jo en Selsølgelse, at Kongen i sit Geheime-Statsraad vil høre sit samlede Ministeriums Formening, og det vil altsaa være det samlede Statsraads Raad, som Kongen formeentlig vil følge; og ikke den enkelte Ministers. Naar den Tid indtraffer, vil jeg haabe, at Folket vil have den fornødne Tillid baade til Hs. Majestæts og til hans Reglerings Bliksdom, og paa Grund deraf vide ham al mulig Bistand i det forekommende Tilfælde og være enigt med ham i den Beslutning, som han i Forening med Ministeriet, der er sammensat af 8 til 10 erfarne og i Statsstjenesten prøvede Mænd, vil komme til. Her er altsaa aldeles ikke Tale om den nuværende Krigsministers Mening; den vil sandsynligviis, hvad enten det til den Tid falder ham eller i en anden Krigsministers Lod, at udtale den, ganske og aldeles berøve paa de concrete Omstændigheder; og jeg tror ikke, at der kan gives nogen almindelig Regel for, hvad der da vil være at gjøre; thi det vil afhænge af mange forskellige Omstændigheder.

Gram: Jeg giver den høitærede Krigsminister fuldkommen Ret i, hvad han nys har udtalt, og jeg vidste visselig ogsaa forveien, at den saa vigtige Sag umulig kunde afgjøres af ham alene, men maatte afgjøres af det samlede Statsraad. Imidlertid er det ligesaa vist, som ogsaa En af Dem, der idag have modsat sig Forslaget, sagde, at det er en almindelig Folkewillie, hvor man gaaer hen i hele Landet, at et saadant Forslag maa blive